

Ännu en dag på kåken

Jag skulle vilja ta med er en dag i fängelse i Sverige, säkerhetsklass 2. Generellt gäller inlåsning, upplåsning, promenad. Av de tre säkerhetsklasserna är klass 1 den högsta säkerhetsklassen som till exempel Kumlaanstalten. I klass 2 blir man inlåst i sin cell tolv timmar per dygn kl 19-07. Klass 3 är den mest öppna anstalten där man blir inlåst på avdelningen kl 22, men kan gå in och ut ur sin cell om man önskar.

Där jag sitter finns ingen sysselsättning utan det finns två avdelningar med totalt trettiofyra platser och dubbelbeläggningar. Det viktigaste när man sitter inne är att försöka få tiden att gå så smidigt som möjligt. Så här ser mina dagar ut:

Kl 07 låser personalen upp och jag är oftast vaken då jag alltid varit morgonmänniska. Jag går därefter till avdelningens kök och äter några smörgåsar och dricker mitt kaffe. Sedan brukar jag vandra fram och tillbaka i korridoren till kl 10. Då går jag till motionsrummet och tränar. Det finns inga lösa vikter i Sveriges fängelser så man får träna med ett gummiband.

Jag tränar fram till kl 11:30. Då kommer maten i matlådor till varje fånge. Maten här är avskryvård. Jag längtar varje dag efter att få komma ut och laga min egen mat. Kl 12-13 går jag till mitt rum och vilar framför burken. Kl 13-14 är det promenad i en inhägnad med höga stängsel och palestinatråd. Kriminalvården betalar böter för dessa varje år för att de består av rakbladsvassa skenor och taggar.

Promenadgården är lika stor som en basketplan. Efter ungefär en timmas promenad kommer jag in igen och vilar i cirka en timma innan jag återigen går till gymmet. Därefter tvingar jag i mig Kriminalvårdens skräpmat. Efter det duschar jag. Det

finns ingen toa eller dusch i cellen utan vi har vad som kallas "pissankor". Behöver man gå på toaletten efter inlåsningen får man kalla på personal. Klockan 19 är det inlåsning för kvällen och dagen är slut.

Kvällarna spenderar jag oftast med att skriva brev, kolla på tv och vid 23-tiden somnar jag av ren tristess. Nu har jag bara fem nätter kvar då jag avtjänat mina två tredjedelar av straffet på sex månader. Så här de sista dagarna funderar jag mycket på vad jag ska göra för att inte hamna här igen. Jag har inget hem, ingen inkomst men ett övervakningstvång på ett år där jag ska ha kontakt med frivården. Jag ska för första gången i mitt liv träffa socialtjänsten. Undrar om och hur de ska hjälpa mig. Det ska bli intressant.

Det allra viktigaste är att jag låter bli flaskan som för så många gånger förr lett till att jag får spendera tid på kåken. Detta var den femtonde gången jag dömdes till fängelse och det har inte heller denna gången erbjudits några som helst återfallsreducerande åtgärder utan rätt och slätt förvaring i fyra månader.

Text: Raoul

Bild: Pixabay